

Beste vrienden en familie,

Er zijn weer verschillende drukke maanden voorbij gevlogen. Maanden waarin we voor ons werk veel gereisd hebben. Hierbij 'in vogelvlucht' een overzicht van wat we gedaan hebben.

In december zijn we verhuisd. We zijn met onze auto en een vrachtwagen 42 uur onderweg geweest om de 3500 kilometer van Alberta (in het westen) naar Ontario (in het oosten) van Canada af te leggen. Het was erg fijn dat Maaïke's moeder meereisde en we waren dankbaar om over besneeuwde wegen veilig onze bestemming te bereiken. Hier in Ontario hebben we ons aangesloten bij het CCBR team dat zich richt op het gebied in en om de stad Toronto. Er wonen zo'n 6 miljoen mensen die samen een derde van de Canadese bevolking vormen!

In januari zijn we in onze nieuwe posities begonnen. Nick is de vicevoorzitter van CCBR geworden en geeft leiding aan de managers van drie van onze vier afdelingen; Maaïke richt zich op het bereiken van studerenden en het opbouwen van contacten met en trainen van pro-life clubs op hogescholen en universiteiten in de omgeving. Jonah en Elliot hebben zich aangepast aan het tijdsverschil, hebben nieuwe vriendjes gemaakt en zien onze collega's inmiddels als een soort grote familie.

De maand daarop zijn we met het hele team afgereisd naar het warme Florida in de VS. Het doel van deze jaarlijkse onderneming is het trainen van jonge mensen in het uitdragen van de pro-life boodschap en dit tegelijkertijd in de praktijk te brengen bij universiteiten. Maaïke gaf leiding aan de 40 vrijwilligers, terwijl Nick, Jonah en Elliot krokodillen gingen bekijken, gingen zwemmen, ons gezelschap hielden tijdens maaltijden en als taxichauffeurs fungeerden voor de groep. Ook hebben collega's een aantal dagen op de kinderen gepast, zodat Nick zich bij de groep kon aansluiten.

Op 14 februari, bij de Universiteit van Noord Florida, vroeg Nick aan een jonge vrouw die voorbij liep: "Wat vindt u van abortus?" "Nou," antwoordde ze, "ik zou het persoonlijk niet doen, maar ik denk dat elke vrouw zelf mag weten wat ze met haar lichaam doet." Ze stond op het punt weer door te lopen toen Nick vroeg: "Maar hoe zit het dan met het lichaam van de baby?" Ze draaide zich om, keek naar de borden die er stonden en zei na een paar seconden: "Mm.. Ik denk dat ik daar nooit over heb nagedacht." Nick vroeg haar wat ze in dat geval vond van het bord waarop abortus wordt vergeleken met verschillende genociden uit het verleden. De vrouw stond een poosje na te denken en reageerde toen: "Als abortus het doden van een baby is, dan kun je inderdaad de vergelijking maken met het vernietigen van een grote groep mensen." Voordat ze vertrok naar haar college, nam ze een brochure mee.

Dit is maar één voorbeeld van de effectieve manier waarop de beelden hun werk steeds weer doen. Acht lange dagen leverden honderden en honderden situaties op waarin de borden aanleiding waren voor een goed gesprek, mensen aan het denken zetten en een verandering in overtuiging veroorzaakten.

Wat ook erg schrijnend naar voren kwam, is de gebrokenheid van onze samenleving. Iedere dag kwamen we in aanraking met meisjes die verkracht waren, met jongens die misbruikt zijn, met mensen die gekwetst en beschadigd zijn. Vaak komen er dan ook zoveel dieperliggende vragen naar boven die samenhangen met het wereld-, Gods- of mensbeeld wat men heeft, vragen als 'waarom besta ik?' en 'waar is God als er ingrijpende dingen gebeuren?'. Hoewel het ons eerste doel is om abortus te beëindigen, kunnen we vaak zo veel meer doen wanneer we die boodschap brengen. We kunnen de tijd nemen om echt naar mensen te luisteren. Zoveel mensen hebben daar behoefte aan en delen hun verhaal. We kunnen dan ook benadrukken dat ze als mens waardevol zijn (omdat ze geschapen zijn naar Gods beeld). En we hopen dat ze zichzelf en de mensen om hen heen als waardevol gaan zien, net als de ongeboren kinderen voor wie we het doen.

In maart vertrok Maaïke met een aantal collega's naar Ottawa, de hoofdstad van Canada die op ongeveer vijf uur reizen van Toronto ligt. Na de lezing tijdens een pro-life conferentie in een mega-kerk werden we uitgenodigd om volgend jaar terug te komen! Een aantal dagen later was er een publiek debat over abortus, georganiseerd door een pro-life club van de Universiteit van West Ontario. Tijdens dit debat ging dokter Fraser Fellows, die abortussen uitvoert tot en met 23 weken en 6 dagen, het debat aan met Maaïke, die op dat moment precies 23 weken en 3 dagen zwanger was. Meer dan 300 mensen met verschillende overtuigingen waren aanwezig. Bid alstublieft voor een ommekeer in het leven van deze aborteur en bid dat de gedachten en argumenten die we aangedragen hebben bij veel toehoorders zullen doorwerken.

En nu? Op dit moment zijn we een stapel sollicitaties aan het doornemen van jonge mensen die deze zomer vier maanden met ons willen samenwerken. We kunnen negen vrijwilligers aannemen. Nu de sneeuw aan het smelten is, zullen we ook weer vaker te zien zijn op straat met kaarten en borden. Aan het eind van de maand zal Maaïke een week in Nederland zijn om familie te bezoeken en lezingen en workshops/trainingen te geven (zie hieronder voor het project van Stichting Joseba). Ondertussen zijn we ook aan het zoeken naar een eigen onderkomen (we wonen nu met de helft van het team in één huis!), zodat we kunnen verhuizen voordat het jongste lid van het gezin zich aandient in juni DV. Jonah en Elliot hebben er erg veel zin in... ze willen het liefst een huis waar genoeg ruimte is voor de baby om een eigen kamertje te hebben en – kleine Canadezen als ze zijn – waar ze kunnen hockeyen ☺ !

Zoals u ziet, is er altijd genoeg werk te doen. We beseffen steeds dat we dit niet kunnen doen zonder de steun van mensen zoals u. We zijn daar erg dankbaar voor en bidden dat de Heere het werk zal zegenen, zodat we het einde van de abortuspraktijk zullen meemaken!

With love,

Nick & Maaïke Rosendal

Over Stichting Joseba

We maken even de overstap naar Nederland, waar Maaïke dit weekend hoopt aan te komen en waar ook Stichting Joseba niet stilzit. Het lijkt ons goed om nog eens kort uit te leggen waarvoor de Stichting is opgericht, wat er inmiddels bereikt is en waar we ons op dit moment op richten.

De belangrijkste drijfveer, de reden waarom we Stichting Joseba zijn begonnen, is het feit dat we Maaïke & Nick wilden steunen in hun belangrijke werk voor CCBP in Canada. Niet alleen omdat zij voor hun eigen inkomen moeten zorgen, maar vooral omdat we betrokken zijn bij het pro-life werk en vinden dat abortus blijvende aandacht moet hebben. Of het nu hier, in Canada of in een ander land is - een ongebooren leven heeft het recht om te leven! De financiële steun die we jaarlijks verlenen valt bij Joseba onder het project 'de Rosendals'.

In de loop van het afgelopen jaar – waarin de stichting bestaat – is er echter ook een 'project' bijgekomen. We wilden graag een link leggen tussen het werk in Canada en de strijd tegen abortus in Nederland. Ook wilden we zorgen voor een overdracht van de kennis en ervaring die Maaïke & Nick mét de CCBP in huis hebben, naar de Nederlandse praktijk. We merkten dat vooral de presentaties die Maaïke in Nederland hield effect hebben, dat met name jonge mensen behoefte hebben aan argumenten als ze in gesprek gaan met andersdenkenden over abortus. Al met al genoeg reden om het project 'Toerusting' te starten. Dit houdt in dat we jonge mensen willen toerusten met 'pro-life apologetiek', gespreksstof en argumenten dus, om de pro-life boodschap uit te kunnen dragen. Vooralsnog zal het vooral betekenen dat Maaïke & Nick als sprekers/trainers ingezet kunnen worden, wanneer zij in Nederland zijn, bijvoorbeeld op scholen, verenigingen en studentenkringen. Verder kijken we nog naar mogelijkheden hoe de toerusting van jonge mensen in Nederland meer handen en voeten kan krijgen. Te denken valt aan het trainen van Nederlandse mensen, die deze lezingen en workshops hier dan verder kunnen gaan vormgeven.

We begrijpen dat het wel eens onduidelijk is dat er allerlei verschillende initiatieven zijn op het gebied van abortus in Nederland. En dan hebben we het nog niet eens over de bredere pro-life bezigheden of vele goede doelen die er zijn. We hopen als Stichting Joseba door de genoemde uitleg duidelijk te maken waarom wij er zijn en willen ons ook daartoe beperken. Zo hopen we op geen enkele manier het gras voor de voeten weg te maaien van anderen. We zouden het juist mooi vinden als wij en andere initiatieven elkaar steunen en aanvullen als het om een dergelijk ethisch terrein gaat!

Maar wat is er nu tot op heden bereikt?

In de eerste plaats hebben we inmiddels een mooie, vaste groep van betrokkenen en donateurs die het hiervoor beschreven werk steunen. Ook zijn er mensen die, bijvoorbeeld na een nieuwsbrief of lezing, een gift overmaken om specifiek het werk van Maaïke&Nick bij CCBP te steunen. Dit alles blijft hard nodig en we zijn er dan ook erg blij mee als mensen zich geroepen voelen om dit werk te (blijven) steunen!

We vinden het prachtig om te zien hoe er ook mensen zijn die acties bedenken om geld op te halen, bijvoorbeeld de stroopwafels en kaarten die verkocht worden door heel Nederland en de CD-opname van Jan Luteijn (zie ook www.stichtingjoseba.nl). Er is zelfs een hele zang- en muziekavond in de Grote Kerk van Tholen op 22 maart voor dit goede doel!

In de tweede plaats hebben we -in het eerste jaar van ons bestaan- tien lezingen kunnen realiseren, soms in combinatie met een workshop, om zo honderden (jonge) mensen sterker te laten staan in het gesprek rondom het ongebooren leven. In de komende week hoopt Maaïke onder andere te spreken op het van Lodenstein College in Amersfoort, het Hoornbeek in Rotterdam en wordt er 26 maart een trainingsavond georganiseerd in Kesteren in samenwerking met de werkgroep 'Geen Abortus'. **Misschien heeft u nog een gaatje in de agenda op de avonden van 22 of 26 maart? U bent van harte welkom!**

Een hartelijke groet van Stichting Joseba,

Peter, Sanneke en Willemijn